

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หกสิบสี่

การเปิดเผยคำพยากรณ์: การเชื่อมโยงวันที่ 11 กันยายน 2001

เข้ากับเวลาแห่งการประทับตรา ฝนชุกปลายฤดู และพระราชกิจสุดท้ายของพระคริสต์

Jeff Pippenger

2024-01-28

ในบทความช่วงหลังมานี้

เราได้อ้างอิงข้อความบางตอนจากพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ซึ่งชี้นำช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จนถึงเวลาที่มีคาเอลทรงลุกขึ้น และช่วงเวลาแห่งพระคุณสำหรับมนุษย์สิ้นสุดลง

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนั้น

มีภาพประกอบเชิงพยากรณ์อยู่จำนวนหนึ่งซึ่งชี้นำพระราชกิจสุดท้ายของพระคริสต์ในอภิสุทธิสถาน

พระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการนั้น ได้รับการสำแดงไว้ในนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลในดาเนียลบทที่แปด และซิสเตอร์ไวท์ได้บอกแก่เราว่า

นิมิตแห่งแม่น้ำอูไลนั้นบัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการแห่งความสำเร็จตามคำพยากรณ์

พระราชกิจสุดท้ายซึ่งสำเร็จในสถานนมัสการฝ่ายสวรรค์

และซึ่งบัดนี้กำลังอยู่ในกระบวนการแห่งความสำเร็จนั้น

ได้รับการแทนไว้ด้วยถ้อยคำเชิงพยากรณ์หลากหลายประการ ท่ามกลางภาพแทนเชิงพยากรณ์เหล่านั้น

พระราชกิจนี้ถูกแทนไว้ว่าเป็น วาระแห่งการประทับตรา ฝนชุกปลายฤดู พระราชกิจปิดท้ายแห่งความรอด

และการชำระพระวิหารให้สะอาด เป็นสิ่งสำคัญที่จะรวบรวมถ้อยคำเหล่านั้นเข้าด้วยกัน

และทั้งยังต้องจัดวางถ้อยคำเหล่านั้นไว้ในบริบททางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องด้วย

“ในเวลานั้น ขณะที่พระราชกิจแห่งความรอดกำลังจะสิ้นสุดลง ความทุกข์ลำบากจะมาถึงโลก และบรรดาประชาชาติจะโกรธเคือง แต่จะถูกยับยั้งไว้เพื่อมิให้ขัดขวางพระราชกิจของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ในเวลานั้น ‘ฝนปลายฤดู’ หรือการชุใจใหม่จากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จะมาถึง เพื่อประทานฤทธิ์อำนาจแก่เสียงอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเตรียมธรรมิกชนให้ยืนหยัดได้ในเวลาที่ภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดจะถูกเทลงมา” Early Writings, 85.

“งานของทูตสวรรค์องค์ที่สาม” ก็คือ “งานแห่งความรอด” ด้วย ซึ่งเตรียม

“ธรรมิกชนให้ยืนหยัดอยู่ได้ในเวลาที่ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจะถูกเทลงมา”

บรรดาประชาชาติต่างก็โกรธเคือง และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว

ทั้งถึงเวลาของคนตายที่จะถูกพิพากษา

และเวลาที่พระองค์จะประทานบำเหน็จแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้พยากรณ์

และแก่พวกธรรมิกชน และแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่

และจะทรงทำลายบรรดาผู้ทำลายแผ่นดินโลก วิวรณ์ 11:18

บรรดาประชาชาติพากันกริ้วก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลง (ซึ่งเป็นเวลาที่พระพิโรธของพระเจ้าถูกเทออก)

ถึงกระนั้น เมื่อบรรดาประชาชาติพากันกริ้วอยู่ พวกเขายังถูก “ยับยั้งไว้” ด้วย “เวลา”

ที่บรรดาประชาชาติพากันกริวนั้น ชี้ให้เห็นถึงการเริ่มต้นของพระราชกิจปิดท้ายแห่งความรอด

และพระราชกิจปิดท้ายแห่งความรอดนั้นก็คือการประทับตราประชากรของพระเจ้า

“ประชากรที่แท้จริงของพระเจ้า
ผู้มีจิตวิญญาณแห่งพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายอยู่ในใจ
จะมองบาปตามลักษณะที่แท้จริงอันเป็นบาปของมันเสมอ
พวกเขาจะอยู่ฝ่ายการตักเตือนและการจัดการกับบาปอย่างซื่อตรงและตรงไปตรงมา
ซึ่งเป็นบาปที่เกาะติดประชากรของพระเจ้าได้โดยง่ายอยู่เสมอ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระราชกิจช่วงสุดท้ายเพื่อคริสตจักร
ในเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ผู้ซึ่งจะยืนอยู่ต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้าโดยปราศจากตำหนิ
พวกเขาจะรู้สึกอย่างลึกซึ้งที่สุดต่อความผิดทั้งหลายของคนที่อ้างตนว่าเป็นประชากรของพระเจ้า
เรื่องนี้ถูกนำเสนอไว้อย่างหนักแน่นโดยภาพประกอบของผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับพระราชกิจสุดท้าย
ภายใต้ภาพของบรรดาชายที่แต่ละคนมีอาวุธสำหรับเข่นฆ่าอยู่ในมือ
ในท่ามกลางพวกเขามีชายคนหนึ่งสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด มีกระเปาะหมึกของเสมียนอยู่ข้างตัว
'และพระยาห์เวห์ตรัสแก่เขาว่า จงไปทั่วกลางนคร ทิวกลางกรุงเยรูซาเล็ม และจงทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผาก
ของบรรดาชายผู้ทอดถอนใจและรำไห้เพราะบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่กระทำกันอยู่ท่ามกลาง
นครนั้น” Testimonies, volume 3, 266.

บรรดาประชาชาติถูกยับยั้งไว้เพื่อมิให้ขัดขวางการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ในพระธรรมวิวรณ์บทที่เจ็ด บรรดาประชาชาติที่โกรธเคืองซึ่งถูกยับยั้งไว้
ถูกแสดงเป็นลมทั้งสี่ที่ถูกยับยั้งไว้ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นเอง
และช่วงเวลานั้นก็ถูกระบุไว้อย่างเจาะจงว่าเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง

“บัดนี้ชาต่านกำลังใช้ทุกอุบายในเวลาแห่งการประทับตรา
เพื่อกีดกันจิตใจของประชากรของพระเจ้าให้ออกจากสังฆกรรมปัจจุบัน และเพื่อทำให้เขาทั้งหลายหวินไหว
ข้าพเจ้าเห็นเครื่องปกคลุมซึ่งพระเจ้ากำลังทรงคลุมเหนือประชากรของพระองค์
เพื่อปกป้องเขาทั้งหลายไว้ในเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก
และทุกดวงวิญญาณที่มั่นคงแน่วแน้อยู่ฝ่ายสังฆกรรมและมีใจบริสุทธิ์
จะต้องได้รับการคลุมไว้ด้วยเครื่องปกคลุมขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

“ชาต่านรู้สิ่งนี้
และมันกำลังทำงานด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่เพื่อให้จิตใจของผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่มันจะทำได้
ยังคงลึกลับและไม่ตั้งมั่นอยู่ต่อความจริง ...”

“ข้าพเจ้าเห็นว่าชาต่านกำลังทำงานด้วยวิธีการเหล่านี้ เพื่อเบี่ยงเบน หลอกลวง
และชักนำประชากรของพระเจ้าให้ออกห่างไป ในเวลานี้อันเป็นเวลาแห่งการประทับตรา
ข้าพเจ้าเห็นบางคนที่มีไฉนหยัดอย่างมั่นคงเพื่อความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน
เขาของเขาทั้งหลายกำลังสิ้นเหา และเท้าของเขา กำลังสิ้นไกล
เพราะเขาไม่ได้ตั้งมั่นอยู่บนความจริงอย่างแน่วแน่
และร่มกำบังของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ไม่อาจแผ่คลุมเหนือเขาได้ ขณะที่เขายังคงสิ้นเหาอยู่เช่นนั้น”

“ชาต่านกำลังพยายามใช้ทุกกลอุบายของมันเพื่อยึดพวกเขาไว้ ณ ที่ซึ่งพวกเขาอยู่
จนกว่าการประทับตราจะผ่านพ้นไป จนกว่าผ้าคลุมจะถูกดึงลงปกคลุมประชากรของพระเจ้า
และพวกเขาจะถูกปล่อยให้ออกไปโดยปราศจากที่กำบังจากพระพิโรธอันเร่าร้อนของพระเจ้า
ในภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ด พระเจ้าได้ทรงเริ่มดึงผ้าคลุมนี้ลงเหนือประชากรของพระองค์แล้ว
และในไม่ช้ามันจะถูกดึงลงปกคลุมทุกคนที่จะมีที่กำบัง ในวันแห่งการประหาร
พระเจ้าจะทรงกระทำด้วยฤทธิ์เดชเพื่อประชากรของพระองค์
และชาต่านก็จะได้รับอนุญาตให้ทำงานด้วยเช่นกัน” Early Writings, 43, 44.

ซิสเตอร์ไวท์ได้เขียนถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในปี 1851 ห้าปีก่อนที่ประชากรของพระเจ้าจะเข้าสู่สภาพเลาติเซีย และทำให้กระบวนการประทับตราล่าช้าออกไปโดยการปฏิเสธความสว่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดเท่า" ความสว่างนั้นน่าจะได้เพิ่มพูนและทำให้งานของพระเจ้าในการปกคลุมประชากรของพระองค์สำเร็จสิ้นลงก่อนภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ทว่าแทนที่จะเป็นเช่นนั้น ประชากรของพระเจ้าได้กบฏ และถูกกำหนดให้พเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งเลาติเซีย ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยการกบฏและการพเนจรในถิ่นทุรกันดารของอิสราเอลโบราณ มีกี่คนในบรรดาผู้กบฏของอิสราเอลโบราณที่ได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา? มีข้อความตอนใดในพระคัมภีร์ หรือในพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ที่ระบุว่ามิใช่ชาวเลาติเซียคนใดจะได้รับความรอด? คำตอบคือ "ไม่มีเลย!" เพราะชาวเลาติเซียก็หลงหายพอ ๆ กับคนเหล่านั้นในอิสราเอลโบราณที่ตายในถิ่นทุรกันดาร.

การประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง และเริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ทั้งสองเห็นยวรั้งลมทั้งสี่ไว้ ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่บรรดาประชาชาติกำลังเดือดดาล แต่ยังคงยับยั้งไว้ ในช่วงเวลาแห่งการประทับตรานั้น พระเจ้าทรงเตรียมประชากรของพระองค์ให้สามารถยืนหยัดได้ในเวลาแห่งภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย และการเตรียมนั้นถูกพรรณนาเป็นการตั้ง "ผ้าคลุม" มาคลุมเหนือประชากรของพระองค์ และยังถูกพรรณนาเป็นการทำพระราชกิจแห่งความรอดให้สำเร็จ และการทำงานของทูตสวรรค์องค์ที่สามให้สำเร็จด้วย การเตรียมซึ่งถูกพรรณนาไว้ด้วยภาพทั้งปวงเหล่านี้ มีพื้นฐานอยู่บนการรับเอา "ความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน" ไว้

บรรดาผู้ที่จะไม่ยืนหยัด "อย่างมั่นคงเด็ดเดี่ยวเพื่อความจริงสำหรับปัจจุบันกาล" คือผู้ที่ "ล้มเลิกละ" เพราะจิตใจของเขามีได้จดจ่ออยู่กับ "ความจริงสำหรับปัจจุบันกาล" นางเขียนว่า นาง "เห็นบางคนที่มีได้ยืนหยัดอย่างมั่นคงเด็ดเดี่ยวเพื่อความจริงสำหรับปัจจุบันกาล หัวเข่าของเขาสิ้นเทา และเท้าของเขาใกล้ไกล เพราะเขามีได้ตั้งมั่นอยู่บนความจริงอย่างแน่วแน่ และเครื่องกำบังของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็ไม่อาจแผ่คลุมเหนือเขาได้ ขณะที่เขายังสิ้นเทาอยู่เช่นนั้น"

"ความจริงสำหรับปัจจุบัน" คือสิ่งที่จัดเตรียม "สิ่งปกคลุม" และ "สิ่งปกคลุม" นั้นก็ยังถูกนำเสนอในฐานะ "ตราประทับของพระเจ้า" ด้วย "ตราประทับของพระเจ้า" นี้มีแบบอย่างอยู่ในโลहितที่ปกคลุมประตูของชนชาติฮีบรู ซึ่งทำให้ทูตสวรรค์ผู้ทำลายผ่านเลยบ้านเรือนที่ประตูนั้นถูก "ปกคลุม" ด้วยโลहित "สิ่งปกคลุม" คือ "การประทับตรา" และ "การประทับตรา" นั้นสำเร็จขึ้นโดย "ความจริงสำหรับปัจจุบัน"

ขอทรงชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวามะของพระองค์เป็นความจริง ยอห์น 17:17

ขบวนการปฏิรูปทุกขบวนการต่างก็มีหัวข้อเฉพาะของตนเอง และหัวข้อของขบวนการปฏิรูปของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือ "อิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม" "ความจริงสำหรับกาลปัจจุบัน" ในยุคสุดท้ายคืออิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม

"พระคัมภีร์กำลังเปิดออกแก่ประชากรของพระเจ้าอยู่เสมอ มีความจริงที่ประยุกต์ใช้ได้เป็นพิเศษกับคนแต่ละชั่วอายุเสมอมา และจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป" Review and Herald, June 29, 1886.

นี่คือ "ข่าวสาร" แห่งสัจธรรมปัจจุบันซึ่งประทับตราประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย และเวลาของการประทับตรานั้นถูกแสดงให้เห็นว่าเริ่มต้นเมื่อทรงยับยั้งลมทั้งสี่ไว้ บรรดาประชาชาติได้เดือดดาลขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และ ณ จุดนั้นเอง

การประทับตราคนครบหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ได้เริ่มต้นขึ้น ขณะที่ฝนชุกปลายฤดู ซึ่งคือ “ชาวสาร” นั้น เริ่มถูกเปิดผนึก.

“ภาพเหตุการณ์อันลึกซึ้งและน่าตื่นตะลึงเกี่ยวกับประสบการณ์ของคริสตจักรได้ถูกเปิดเผยแก่ยอห์น เขาได้เห็นฐานะ อันตราย การต่อสู้ขัดแย้ง และการช่วยกู้ให้ฟื้นในบั้นปลายของประชากรของพระเจ้า เขาได้บันทึกข่าวสารช่วงสุดท้ายซึ่งจะทำให้การเก็บเกี่ยวของแผ่นดินโลกสุกงอม ไม่ว่าจะเป็ที่ตั้งฟอนข้าวสำหรับยุ้งฉางแห่งสวรรค์ หรือเป็ที่ตั้งพินมัดสำหรับไฟแห่งความพินาศ หัวข้อทั้งหลายที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่ได้ถูกเปิดเผยแก่เขา โดยเฉพาะสำหรับคริสตจักรยุคสุดท้าย เพื่อว่า บรรดาผู้ที่จะไม่หันจากความหลงผิดมาสู่ความจริงจะได้รับคำสั่งสอนเกี่ยวกับภัยอันตรายและการต่อสู้ขัดแย้ง ที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องอยู่ในความมืดมนเกี่ยวกับสิ่งที่มาถึงเหนือแผ่นดินโลก” The Great Controversy, 341.

เมื่อบรรดาประชาชาติทั้งหลายโกรธแค้น พวกเขาถูกยับยั้งไว้ในเวลาเดียวกัน และ “ฝนชุกปลายฤดู” ก็เริ่มตกลงมา และฝนชุกปลายฤดูนั้นคือชาวสารแห่ง “ความจริงสำหรับปัจจุบัน” ซึ่งประทับตราผนึกประชากรของพระเจ้า

“งานในแบตเทิลครีกก็เป็นไปตามแบบเดียวกัน บรรดาผู้นำในสถานพยาบาลได้คลุกคลีกับผู้ไม่เชื่อ โดยยอมรับพวกเขาเข้าสู่ที่ประชุมปรึกษาของตนไม่มากนักน้อย แต่นั่นก็เสมือนกับการลงมือทำงานทั้งที่ลับตาอยู่ พวกเขาขาดความสามารถในการหยั่งเห็นที่จะมองออกว่าสิ่งใดกำลังจะปะทุขึ้นเหนือเราได้ทุกเมื่อ มีวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด และวิญญาณนั้นจะทวีขึ้นจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา ทันทึที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราที่หน้าผากของตน—มิใช่ตราหรือเครื่องหมายใด ๆ ที่มองเห็นได้ หากแต่เป็นการตั้งมั่นลงในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ จนไม่อาจถูกโยกคลอนได้—ทันทึที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราและเตรียมพร้อมสำหรับการเขยามันก็จะมาถึง อันที่จริง มันได้เริ่มขึ้นแล้ว บัดนี้การพิพากษาของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือแผ่นดิน เพื่อให้คำเตือนแก่เรา เพื่อเราจะรู้ว่สิ่งใดกำลังจะมาถึง” Manuscript Releases, volume 10, 252.

“การประทับตรา” คือ “การหยั่งรากมั่นคงในความจริง” ในบริบทของเวลาแห่งการประทับตรา นางเขียนว่า “มีวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด และวิญญาณนั้นจะทวีขึ้นจนถึงวาระสุดท้ายของเวลา” เมื่อบรรดาประชาชาติพิโรธ พวกเขาจะถูกยับยั้งไว้ แต่ “สงครามและการนองเลือด” ซึ่งถูกแทนภาพไว้ว่าเป็นลมทั้งสี่ “จะทวีขึ้นจนถึงวาระสุดท้ายของเวลา” อิสลามแห่งภัยพิบัติประการที่สามค่อย ๆ ยกระดับการทำสงครามของตนขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงวาระสุดท้ายของเวลา และความเข้าใจเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามในฐานะ “แก่นเรื่อง” ในการปฏิรูปของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ก็เพิ่มพูนขึ้นพร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกันนั้น การยกระดับอย่างต่อเนื่องซึ่งอิสลามก่อให้เกิดขึ้นนั้นดำเนินไปควบคู่กับการหลังพระฝนปลายฤดูในช่วงเวลาเดียวกันทุกประการ เพราะพระฝนปลายฤดูนั้นคือ “ชาวสาร”

“ผู้ที่ได้รับการเจิมซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพโลกทั้งสินนั้น ดำรงตำแหน่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยประทานแก่ชาตานในฐานะครูผู้ปกคลุม โดยผ่านบรรดาสิ่งมีชีวิตบริสุทธิ์ที่แวดล้อมพระที่นั่งของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำรงการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับบรรดาชาวพิภพ น้ามันสี่ทองเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณซึ่งพระเจ้าทรงใช้หล่อเลี้ยงประทีปของผู้เชื่อทั้งหลาย เพื่อมิให้ริบหรี่และดับไป หากปราศจากน้ามันบริสุทธิ์นี้ทีหลังลงมาจากสวรรค์ผ่านชาวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า

บรรดาอำนาจแห่งความชั่วจะเข้าครอบงำมนุษย์โดยสิ้นเชิง”

“พระเจ้าทรงถูกลบหลู่เมื่อเราไม่รับข่าวสารที่พระองค์ทรงส่งมายังเรา โดยเหตุนี้เราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา เพื่อจะถ่ายทอดต่อไปยังบรรดาผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อคำร้องจะมาว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปรับเขาเถิด’ ผู้ที่ไม่ได้รับน้ำมันบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ทะนุถนอมพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา พวกเขาจะไม่พร้อมที่จะพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้น้ำมันนั้นมา และชีวิตของพวกเขา ก็อับปาง แต่หากมีการทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากเราวิงวอนเหมือนดังที่โมเสสได้วิงวอนว่า ‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ ความรักของพระเจ้าก็จะถูกเทลงอย่างไพบูลย์ในใจของเรา โดยทางท่อทองคำ น้ำมันทองคำจะถูกส่งมายังเรา ‘มิใช่ด้วยกำลัง หรือด้วยฤทธิ์เดช แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าจอมโยธาตรีสดั้งนี้’ โดยการรับสำแดงอันเจิดจ้าจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม บุตรทั้งหลายของพระเจ้าก็ส่องสว่างเป็นดวงประทีปในโลก” Review and Herald, July 20, 1897.

ฝนชุกปลายเริ่มต้นด้วยการ “โปรยปราย” และในที่สุดก็ทวีขึ้นเป็นการเทลงมาอย่างเต็มเปี่ยม การ “โปรยปราย” ของฝนชุกปลายถูกระบุว่าเป็นช่วงที่ฝนนั้นถูก “ดวงวัด” และการเทลงมาอย่างเต็มเปี่ยมคือเมื่อมันถูกเทลงมา “โดยปราศจากขอบเขต” ซีสเตอร์ไวท์ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงช่วงเวลาหนึ่งที่ฝนชุกปลายกำลังตกลงมา และบางคนได้รับมัน ขณะที่บางคนไม่ได้รับ ในเวลานั้นฝนกำลังถูก “ดวงวัด” หรือกล่าวคือกำลัง “โปรยปราย” อยู่

บางคนจะตระหนักว่ามีบางสิ่งกำลังเกิดขึ้น แต่สิ่งนั้นจะมีแต่ทำให้พวกเขาหวาดกลัวเท่านั้น

“จะมีการสำแดงอันน่าอัศจรรย์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในคริสต์จักรทั้งหลาย แต่การนั้นจะไม่กระทบผู้ที่มีได้ถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และได้เปิดประตูแห่งดวงใจของตนด้วยการสารภาพบาปและการกลับใจใหม่ ในการสำแดงแห่งฤทธิ์อำนาจนั้นซึ่งทำให้โลกสว่างไสวด้วยพระสิริของพระเจ้า พวกเขาจะเห็นเพียงบางสิ่งซึ่งในความมืดบอดของตนพวกเขาคิดว่าเป็นอันตราย เป็นบางสิ่งซึ่งจะปลุกเร้าความหวาดกลัวของพวกเขา และพวกเขาจะตั้งตนขึ้นเพื่อต่อต้านสิ่งนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงกระทำตามความคาดหมายและอุดมคติของพวกเขา พวกเขาจึงจะต่อต้านพระราชกิจนั้น “เหตุใด” พวกเขาจะกล่าว “เราจึงจะไม่รู้จักพระวิญญาณของพระเจ้า ในเมื่อเราได้อยู่ในงานนี้มาหลายปีแล้ว?” เพราะพวกเขามิได้ตอบสนองต่อคำเตือน คำวิงวอนของข่าวสารจากพระเจ้า แต่กลับกล่าวอย่างตื้อตึงว่า “ข้าพเจ้ามีแล้ว และมันคงบริบูรณ์ และไม่ต้องการสิ่งใดเลย”” Maranatha, 219

“หลายคนได้พลาดจากการรับฝนต้นฤดูไปเป็นอันมาก พวกเขามิได้ได้รับพระพรทั้งสินที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เขาเช่นนั้น พวกเขาคาดหมายว่าความบงการนั้นจะได้รับการชดเชยด้วยฝนปลายฤดู เมื่อพระคุณอันอุดมบริบูรณ์ที่สุดจะทรงประทานลงมา พวกเขาตั้งใจว่าจะเปิดใจรับพระคุณนั้น พวกเขากำลังกระทำความผิดพลาดอันน่าสะพรึงกลัว งานซึ่งพระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นในจิตใฝ่มนุษย์ด้วยการประทานความสว่างและความรู้ของพระองค์นั้น จะต้องดำเนินต่อไปอย่างไม่ขาดสาย แต่ละคนจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นของตนเอง จิตใจจะต้องถูกทำให้ห่างจากมลทินทุกประการ และชำระให้สะอาดเพื่อการสถิตอยู่ของพระวิญญาณ การที่สาวกยุคแรกเตรียมพร้อมสำหรับการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ก็โดยการสารภาพและละทิ้งบาป โดยการอธิษฐานอย่างจริงจัง และโดยการถวายตัวของเขาแด่พระเจ้า งานอย่างเดียวกันนี้ แต่ในระดับที่ยิ่งใหญ่กว่า จะต้องกระทำในบัดนี้

ในเวลานั้นผู้ร่วมงานฝ่ายมนุษย์เพียงแต่ต้องทูลขอพระพร
และคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาให้ทรงทำให้งานที่เกี่ยวกับเขานั้นสำเร็จครบถ้วน
พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงเริ่มต้นงานนั้น และพระองค์จะทรงทำให้งานของพระองค์สำเร็จ
ทำให้มนุษย์ถึงความครบถ้วน ในพระเยซูคริสต์ แต่จะต้องไม่มีการละเลยพระคุณซึ่งฝนต้นฤดูเป็นภาพแทน
มีเพียงผู้ที่ยึดมั่นชีวิตสอดคล้องกับความสว่างที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่จะได้รับความสว่างยิ่งขึ้น
เว้นเสียแต่เราจะก้าวหน้าอยู่ทุกวันในการสำแดงคุณธรรมคริสเตียนอันกระตือรือร้น
มิฉะนั้นเราจะไม่รู้จักร่างกายสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฝนปลายฤดู
ฝนปลายฤดูอาจกำลังตกลงบนจิตใจทั้งหลายรอบข้างเรา แต่เราจะไม่สังเกตเห็นหรือรับเอาไว้”
Testimonies to Ministers, 506, 507.

ในข้อความตอนนั้น นางระบุว่ามีความหนึ่งซึ่ง “พระคุณอันอุดมบริบูรณ์ที่สุดจะทรงประทานให้”
จึงเป็นการชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาซึ่งฝนปลายฤดูถูกหลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด โดยสัมพันธ์กับข้อเท็จจริงนั้น
นางระบุว่ามีความเพียงผู้ที่ยึดมั่นชีวิตสอดคล้องกับความสว่างที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่จะได้รับความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า
ตามหลักการนั้น จึงเห็นได้ชัดว่าความสว่าง (ซึ่งคือความจริงประจำกาล) เพิ่มพูนขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ในประโยคสุดท้าย นางระบุถึงช่วงเวลาซึ่งฝนปลายฤดูกำลังตกลงมา และบางคนก็กำลังตระหนักรู้และรับไว้
ขณะที่บางคน ไม่ตระหนักและไม่รับไว้ หากท่านไม่ตระหนักถึงข่าวสาร ซึ่งก็คือฝนปลายฤดู
ท่านก็จะไม่ได้รับมัน.

“เราต้องไม่รอคอยฝนชุกปลายฤดู
ฝนนั้นกำลังมาถึงเหนือทุกคนที่จะยอมรับและรับเอาน้ำค้างและท่าฝนแห่งพระคุณซึ่งตกลงมาเหนือเรา
เมื่อเราเก็บรวบรวมเศษเสี้ยวของแสงสว่าง เมื่อเราเห็นคุณค่าแห่งพระเมตตาอันแน่นอนของพระเจ้า
ผู้ทรงพอพระทัยให้เราไว้วางใจในพระองค์ แล้วพระสัญญาทุกข้อจะสำเร็จเป็นจริง [อ้างคำจากอิสยาห์
61:11] แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะต้องเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า” The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, เล่ม 7, 984.

ในเวลาที่ประชาชาติทั้งหลายซึ่งกริ้วโกรธถูกยับยั้งไว้ ฝนปลายฤดูเริ่มถูก “ตวงวัด” เมื่อ
“พระคุณอันบริบูรณ์ที่สุดจะทรงประทานให้”
นั่นคือการบ่งชี้ถึงเวลาที่ฝนปลายฤดูถูกหลงมาอย่างไม่จำกัดปริมาณ

ในเวลาที่ประชาชาติทั้งหลายกำลังโกรธแค้น แต่ยังถูกยับยั้งไว้นั้น ฝนชุกปลายฤดูเริ่มตกลงมา
แต่เป็นการตกอย่าง “จำกัด” เพราะในเวลานั้นคริสตจักรยังปะปนด้วยข่าวสาส์นและข่าวละมาน
ฝนนั่นเองเป็นสิ่งที่ทำให้ทั้งข่าวสาส์นและข่าวละมานสูงงอมเต็มที
และฝนชุกปลายฤดูนั้นก็คือข่าวสารแห่งสัจธรรมสำหรับกาลปัจจุบัน ซึ่งบางคนยอมรับและรับไว้
หรือมิฉะนั้นก็ไม่รับ แนวคิดเชิงพยากรณ์ทั้งหมดนี้ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ เมื่อวันที่ 11
กันยายน ค.ศ. 2001 ฝนชุกปลายฤดูเริ่ม “ประพรม”
และจะทวีความเข้มข้นขึ้นเป็นลำดับจนกว่าข่าวสารเสียงร้องเหิงคินจะมาถึง
และหญิงพรหมจารีที่มีปัญญากับหญิงพรหมจารีที่โง่เขลาจะถูกแยกออกจากกันตลอดไป

จากนั้นบรรดาผู้มีปัญญาจะถูกยกขึ้นเป็นธงสำคัญ เพื่อเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน
และแล้วฝนชุกปลายฤดูก็ถูกหลงมาอย่างไร้ขีดจำกัด และยังคงตกต่อไปจนมีคาลเอลทรงลุกขึ้น
และระยะเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง

“ข้าพเจ้าเห็นว่าทูตสวรรค์ทั้งสี่จะยึดเหนี่ยวลมทั้งสี่ไว้จนกว่าพระราชกิจของพระเยซูจะสำเร็จสิ้นในสถานบริสุทธิ์ แล้วภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจึงจะมาถึง” Early Writings, 36.

การยับยั้งลมทั้งสี่

เป็นสัญลักษณ์ถึงการทรงควบคุมโดยพระญาณสอดส่องของพระเจ้าต่อการพิพากษาที่ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งพระองค์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นในวาระสุดท้าย

ทูตสวรรค์ทั้งสี่ยึดลมทั้งสี่ไว้ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่ในช่วงเวลานั้นมี "วิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด และวิญญาณนั้นจะทวีขึ้น"

เมื่อบุตรคนสุดท้ายของพระเจ้าได้รับการประทับตราแล้ว มีคาเอลจะทรงลุกขึ้น

และลมทั้งสี่จะถูกปล่อยออกอย่างเต็มที่ และภัยพิบัติทั้งเจ็ดประการสุดท้ายจะมาถึง⁴

ใน "ช่วยยามแห่งแผ่นดินไหวใหญ่" แห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด คือ "ในเวลายากลำบาก"

แห่งพระธรรมดาเนียล บทที่เก้า เมื่อถนนและกำแพงได้สร้างเสร็จแล้ว นั่นคือเวลาที่

"ประชาชาติทั้งหลายจะโกรธเคือง" ในช่วงเวลานั้น ฝนชุกปลายฤดูจะถูกเทพลงมาย่างมี "ขนาด"

อิสยาห์ชี้ให้เห็นเวลาที่มีการวัดฝนชุกปลายฤดู และท่านกำหนดเวลานั้นว่าเป็น "วันแห่งลมตะวันออก"

"วันแห่งลมตะวันออก" คือวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

เราจะพิจารณาเรื่อง "การตวง" ของฝนชุกปลายในบทความถัดไป แต่พึงระลึกไว้ว่า อัญมณีในความฝันของ

มิลเลอร์ซึ่งถูกนำเสนอไว้บนแผ่นจารึกศักดิ์สิทธิ์ของฮาบากุกในฐานะวิบัติทั้งสามแห่งอิสลามนั้น

จะต้องส่องประกายสว่างยิ่งขึ้นสิบเท่าในยุคสุดท้าย มากกว่าขณะที่มิลเลอร์ได้รวบรวมมันไว้เป็นครั้งแรก

"ครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในนครนิวยอร์ก ในเวลากลางคืนข้าพเจ้าถูกเรียกให้มองดูอาคารต่าง ๆ

ที่ผุดสูงขึ้นเป็นชั้นแล้วชั้นเล่ามุ่งสู่ฟ้าสวรรค์ อาคารเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าทนไฟ

และได้ถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูเจ้าของและผู้สร้างของตน อาคารเหล่านี้สูงขึ้นไปอีก และสูงขึ้นไปอีก

และภายในนั้นได้ใช้วัสดุที่มีราคาสูงที่สุด ผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารเหล่านี้มิได้ถามตนเองว่า

'เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างดีที่สุดได้อย่างไร?'

องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้อยู่ในความคิดของพวกเขาเลย"

"ข้าพเจ้าคิดว่า 'โอ ถ้าบรรดาผู้ที่กำลังห่มเทพริพย์สมบัติของตนเช่นนี้จะสามารถมองเห็นแนวทางของตนด้

งที่พระเจ้าทรงเห็นได้! พวกเขากำลังก่อสร้างอาคารอันโอ้อ่างงาม แต่การวางแผนและการคิดประดิษฐ์ข

องพวกเขาในช่างโง่เขลาเพียงใด ในสายพระเนตรแห่งองค์ผู้ทรงครอบครองจักรวาล พวกเขามิได้ศึกษาเส

วหาด้วยกำลังทั้งสี่ของจิตใจและสติปัญญาว่าจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร

พวกเขาได้หลงลืมสิ่งนี้ไป ซึ่งเป็นหน้าที่ประการแรกของมนุษย์"

"เมื่ออาคารสูงตระหง่านเหล่านี้ถูกก่อสร้างขึ้น เจ้าของทั้งหลายก็ชื่นชมยินดีด้วยความหยิ่งทะเยอทะยานว่า

ตนมีเงินที่จะใช้เพื่อสนองตนเองและปลุกเร้าความอิจฉาของเพื่อนบ้าน

เงินจำนวนมากที่พวกเขาลงทุนไปเช่นนั้นได้มาจากการบิบบังคับ จากการกดขี่คนยากจนอย่างทารุณ

พวกเขาลืมไปว่าในสวรรค์มีการจดบันทึกการดำเนินธุรกิจทุกประการไว้แล้ว ทุกข้อตกลงที่ไม่ยุติธรรม

ทุกการกระทำอันฉ้อฉล ล้วนถูกบันทึกไว้ที่นั่น เวลากำลังจะมาถึงเมื่อมนุษย์ทั้งหลายในความฉ้อฉลและคว

ามโอหังของตนจะไปถึงจุดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้พวกเขาก้าวล่วงเลยไป

และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าความอดกลั้นของพระยาห์เวห์นั้นมีขอบเขต"

"ภาพเหตุการณ์ถัดมาที่ผ่านต่อหน้าข้าพเจ้าคือสัญญาณเตือนไฟไหม้

บรรดามนุษย์มองดูอาคารสูงตระหง่านซึ่งเข้าใจกันว่าเป็นอาคารกันไฟ และกล่าวว่า:

'อาคารเหล่านี้ปลอดภัยอย่างแน่นอน' แต่อาคารเหล่านี้กลับถูกเพลิงเผาผลาญราวกับทำด้วยยางสน

รถดับเพลิงไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อยับยั้งความพินาสนนั้นได้ พนักงานดับเพลิงไม่สามารถเดินเครื่องสูบน้ำได้"

"ข้าพเจ้าได้รับการชี้แนะว่า เมื่อถึงเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

หากยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ในจิตใจของมนุษย์ผู้หยิ่งผยองและทะเยอทะยานแล้ว

มนุษย์ทั้งหลายจะพบว่า พระหัตถ์ซึ่งเคยทรงฤทธิ์ในการช่วยให้รอดนั้น ก็จะทรงฤทธิ์ในการทำลายด้วย
ไม่มีอำนาจใดในแผ่นดินโลกจะยับยั้งพระหัตถ์ของพระเจ้าได้
จะไม่มีวัสดุใดที่อาจนำมาใช้ในการก่อสร้างอาคารเพื่อรักษาอาคารเหล่านั้นให้พ้นจากความพินาศได้
เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในการส่งการสนองตอบแก่มนุษย์ทั้งหลาย
เนื่องด้วยการเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระองค์และความทะเยอทะยานอันเห็นแก่ตัวของพวกเขา”
Testimonies, volume 9, 12, 13.